

havde været til Stede og set, hvad jeg har set, vilde han vist ikke have været saa uvillig og ikke have stillet sig saaledes, som han har gjort over for den Bagatel, her er Tale om for at støtte den største Del af de øst-boerholmske Fiskere i deres Virksomhed.

Finansministeren (Strup): Jeg har allerede, da jeg før havde Ordet, udtrykkelig bemærket, at Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, hvad Fornødenheden er ved Gudhjem, og om der var Rimelighed for at støtte Tilvejebringelsen af en Udvidelse af Havnen, hører under Ministeren for offentlige Arbejder og ikke under mig. Det har jeg udtrykkelig bemærket. Naar det ærede Medlem af mine Udtalelser vilde udløse en mindre Sympati for Fiskerne og et daarligt Parjel for, hvad man fra Regeringens Side kunde være villig til at gøre for Vesterhavsfiskerne, forekommer det mig nok, at her egentlig ikke kan trækkes nogen Parallell. Jeg antager paa Forhaand, at ethvert Fiskerleje paa Vestkysten vilde være glad ved at have en Havn som Gudhjem, der jo nu har en Havn, som, hvad man end vil sige om den, ikke kan være uden Betydning, naar dens Havneintrader ere 6,000 Kr. om Aaret.

Ordføreren (H. Holm): Det glæder mig, at den højtærede Finansminister stillede sig saaledes, som han gjorde, til de Forslag, Udvalget har stillet til § 2. Den ærede Finansminister havde adskillige Indvendinger mod Formen af disse Endringsforslag, men saa vidt jeg forstod ham, tiltraadte han i Virkeligheden den Tanke, der laa til Grund for Udvalgets Endringer. For det første var den højtærede Finansminister jo villig til at gaa med til en Medsættelse af de Summer, der vare forlangte til disse Skovfogedsteder, og dernæst var den højtærede Finansminister ogsaa villig til at paalægge Skovfogderne at bære en Del af Udgifterne, og han bebudede blot, at han mellem anden og tredje Behandling vilde stille nogle Endringsforslag i Udvalget. Angaaende Formen for disse Forslag maa vi naturligvis forhandle i Udvalget, derom kan man ikke udtale sig her. Den højtærede Minister erkendte altsaa, at den Tanke, Udvalget havde havt, for saa vidt var korrekt, og over for det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage), maa jeg hævde, at jeg ikke ser nogen anden Maade, hvorpaa man kan sikre sig, at Omkostningerne ved disse Bygninger ikke blive uforholdsmæssig store, end den, som Udvalget har anvist: at man gør Skovfogderne selv interesserede i, at der ikke

anvendes mere end virkelig nødvendigt. Det er jo saa med de fleste Byggefretager, med hvilke Staten har at gøre, at de blive meget kostbare, og det er paa alle Omraader noget, Finansudvalget har sin Opmærksomhed henvendt paa. Her er et Punkt, hvor vi fra alle Sider have været enige om, at det var muligt at holde noget igen paa den Vist, der muligvis kan være hos Arkitekterne til at bygge flottere end nødvendigt; men paa den anden Side have vi fuldtud erkendt det Hensyn, som ogsaa Ministeren gjorde gældende, at Skovfogdernes Lønninger ikke ere saaledes, at man kan paalægge dem en for stor Andel af Byrden. Til det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard), som antede over de mange Udsættelser, der fandt Sted til tredje Behandling, vil jeg gøre den Bemærkning, at Finansudvalget i al Almindelighed fuldtvel erkender Berettigelsen af denne Anse, og at Finansudvalget ogsaa har bestræbt sig for at udsætte saa lidt som muligt. Og hvis man vil sammenligne Betænkningen i Aar med tidligere Aars Betænkninger, tror jeg, man vil finde, at det i Virkeligheden er forholdsvis saa større Spørgsmaal, der ere udsatte. Der er nogle mindre Spørgsmaal, og maaske flere end ellers, der ere udsatte. Men det ligger i Omstændigheder, vi ikke have kunnet være Herre over. Det er jo en bekendt Sag, at en Del af Udvalgets Medlemmer have været syge og ikke have kunnet deltage i Forhandlingerne; og saa er det hændet, at snart et snart et andet Medlem har udtalt Ønsket om, at en eller anden Sag maatte vente, til vedkommende kunde være til Stede ved Afgørelsen. Men alt i alt ere vi opmærksomme paa det, som det ærede Medlem fremdrog, og jeg tror, som sagt, at Betænkningen bærer Vidnesbyrd om, at man ikke har villet udsætte mere, end man efter Omstændighederne har været nødt til. Til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det Forslag, som det ærede Medlem har stillet angaaende Vestindien, drøftede vi i Fjor; og Forholdet er jo det, at hele Udvalget i Virkeligheden er ganste

Rettelse.

Sp. 2186, L. 15 f. n.: „Amager Bugt“, læs: „Amager Bugt“.